

Naar jeg har begæret Ordet, er det ikke for at gøre opmærksom paa, at jeg indtager denne Stilling — det antager jeg, ærede Medlemmer vide i Forvejen — men for at hævde for mit eget og mine Venners Vedkommende, at vi selvfølgelig forbeholde os al mulig Frihed i Fremtiden, naar Spørgsmaalet igen kommer op om den endelige Afgørelse af Olfattens Størrelse. Lige saa lidt som vi, naar vi stemme for dette Lovforslag, ville binde os til nogen som helst Kompensation for en mulig fremtidig Olfat paa 7 Kr., lige saa lidt ville vi ved denne Beslutning give Udbygning til andre Skatter. Vi forbeholde os vor Frihed fuldstændig i Fremtiden, naar Olfattens Størrelse skal endelig fastslås.

Berntsen: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Randers Amts 3dje Valgkreds (Meergaard), men jeg har dog bedt om Ordet for at gøre en Bemærkning angaaende et Forhold, der ikke her er nævnt. Det vil være i det høje Tings Grindring, at den højtærede Minister foreslog for nogen Tid siden, at man skulde gøre et Skridt til at lette Sukkerroedyrningen her i Landet. Under denne Sags Behandling tillod jeg mig at fremhæve, at man bedst kunde hjælpe Sukkerindustrien derved, at man nedsatte Afgiften paa den indenlandske Produktion. Nu hører jeg, at den højtærede Finansminister har det Syn paa vor finansielle Stilling i det hele taget, at Statskassen godt kan affe de forøgede Indtægter, der ville resultere af, at Olfatten forhøjedes ifølge den gældende Lov fra 7—10 Kr. pr. Tønde. Naar jeg har Valget imellem at lette Afgiften til Staten for de Skatteydere, der dyrke Sukkerroer her i Landet, og at lette Ølbrillerne og Ølbryggerne, saa foretrækker jeg det første. Jeg beklager derfor, at den højtærede Finansminister indtager det Standpunkt, at han hellere vil renoncere paa Staten af dem, der drikke bayersk Øl, end paa Skat af dem, der fremme en saa nyttig og gavnlig Industri som Sukkerindustrien.

Hørdum: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet i denne Sag og havde vel heller ikke gjort det, naar ikke det ærede Medlem, der nu satte sig, havde talt; men det Standpunkt, han indtager, forekommer mig noget mærkeligt. Jeg skal straks sige om selve Forslaget, at jeg hilser dets Fremkomst med Glæde, saa meget mere som jeg jo allerede ved den af den sidste ærede Taler omtalte Lovs Behandling henstillede til Ministeren, om vi, afsat fra om denne Lov blev til noget

eller ikke, kunde faa Olfattens Forhøjelse udført foreløbig til 1ste April 1896. Derfor sympatiserer jeg meget stærkt med Tanken i Forslaget, og jeg gør det saa meget mere, som den højtærede Finansminister jo i Dag har givet Sagen sin Tilslutning paa en Maade, som vi alle kunne sympatisere med, idet han mener, at vi kunne vedtage dette Forslag, uden at Statskassen vil komme til at lide noget særligt derved, han har jo ikke en Gang stærkt pointeret, at han fordrer Kompensation for om muligt at komme bort fra de 3 Kroner, hvilket glæder mig meget.

Men som sagt, det ærede Medlem fra Ålsens (Berntsen) mente jo, at det var et Misgreb, man var i Lag med at gøre, idet man, naar man kunde undvære Pengene for Olfatten, da hellere maatte være med til at nedsætte Afgiften for Sukkerroedyrkerne, saaledes at de kunde faa deres Ønster og Forlangender opfyldte. Dette smager efter min Mening noget for meget af, at man staar lovlig meget paa den kapitalbesiddende Klasses Side. Jeg tror under alle Omstændigheder ikke, at det er at foretrække at lægge en ny Skat og Byrde paa det øldrifvende Publikum her til Lands. Jeg foretrækker ikke dette at gavne de sukkerroedyrkende her til Lands for at lægge Byrder paa de bayerske Øl drikkende. Det staar for mig saaledes, at Sukkerroedyrkerne her i Landet bedre selv ere i Stand til at klare Stillingen uden Bestyttelse, end Ølforbrugerne se sig i Stand til at svare større indirekte Skatter, end de gøre i Øjeblikket. (Udbrydelse). Ja, de Herrer sige nok, at de kunne drikke en Bajer mindre; men saa kunde man ogsaa sige, at Folk kunne nyde et Glas Vin mindre eller spise et Stykke Mad mindre o. s. v. Jeg kan ikke tænke, at der under hele denne Debat er fremkommet noget virkeligt Faktum, som kunde tale for, at Sukkerroedyrningen, om hvis Bestyttelse jo Debatten drejer sig, virkelig trænger til en saadan Bestyttelse. Hverken det ærede Medlem fra Ålsens eller nogen anden har ført Bevis derfor, og heller ikke have Sukkerroedyrkerne, som have indbragt Andragendet, paa nogen Maade bevist, at der er nogen Trang til at beskytte Sukkerroedyrkerne her i Landet. Derimod er der fremkommet Bevis for, at der ikke er nogen saadan Trang til Stede. Det ærede Medlem for Listed Amts 3. Valgkreds (N. Andersen) har ved sine Udtalelser godtgjort, saa vidt jeg kunde tænke, ganske nøjagtigt, at der ikke er nogen Trang for disse Folk til Hjælp. Naar det nu fra anden Side siges, at der heller ikke er nogen Trang til Stede for Ølbrillerne, vil jeg dertil sige, at det kender det ærede Medlem slet ikke. Det behager maaske ikke